

NARODNO PÖZORIŠTE NÉPSZINHÁZ SUBOTICA

A makrancos hölg

Irta: William Shakespeare

Vigjátek 4 felvonásban (11 képpen)

Diszlettervező: De Negri Endre

Fordította: Léval József

Rendező: Garay Béla

SZEMÉLYEK:

Minola Baptista, páduai nemes	—	—	—	—	Sántha Sándor
Katalin } leányai	—	—	—	—	Sz. Cseh Mária
Bianca } leányai	—	—	—	—	K. Szkala Jolán
Vincentio, pisai nemes	—	—	—	—	Szabó János
Lucentio, a fia	—	—	—	—	Verseg József
Petruccio, veronai nemes	—	—	—	—	Szilágyi László
Gremio	—	—	—	—	Vujkov Géza
Hortensio	—	—	—	—	Fejes György
Tranio } Lucentio szolgái	—	—	—	—	Gyapjas István
Biondello } Lucentio szolgái	—	—	—	—	Czehe Gusztáv
Bonio, vándor színész	—	—	—	—	Mamuzsics István
Grumio					Godányi Zoltán
Kurtis					Remete Károly
Nathaniel } Petruccio szolgái	—	—	—	—	Balázs István
Fülöp					Kunyi Mihály
Miklós					Forgács József
Gergely					Rizsányi József
Szabó	—	—	—	—	Virág Mihály
Özvegy	—	—	—	—	Barátkai Márta
Törvényszolga	—	—	—	—	Kiss Sándor

Színhely: részint Pádua, részint Petruccio háza

Az ötödik kép zenéjét **Krombholz Károlu** szerezte

Ügyelő: Kunyi Mihály — Súgó: Eibenschütz Rózsi — Tehnikai vezető: Fomin Iván

Szinpadmester: Balázs József — Szinház fodrász: Kovács Ferenc — Színházi szabók: Vaszilyev Vászó és Kabai Margit — Világositó: Teleki Gyula — Kellékes: Fejős Szilveszter — Színházi asztalos: Elek M.

1954. godine navršava se 100 godina pozorišne zgrade,
koju vidimo na naslovnoj strani.

"Našu pozornicu" izdaje Sindikalna podružnica
Narodnog pozorišta u Subotici

Za izdavača odgovara:

JOSIP JASENOVIĆ
upravnik pozorišta

Glavni urednik:

ANTUN KUJAVEC

Redakcija:

NARODNO POZORIŠTE Subotica

"A mi szinpadunk"-at kiadja a Szuboticai-Nép
színház szakszervezeti csoportja

Kiadásért felelős:

JASZENOVICS JÓZSEF
színházigazgató

Szerkesztő:

VIRÁGH MIHÁLY

Szerkesztőség:

NÉPSZINHÁZ Szubotica

Cijena dinara

Ára **10** din.

Subotica, 15. aprila 1953

Szubotica, 1953 április 15

Prizor iz Moliérovog „Don Žuana“

Novosadsko Srpsko narodno pozorište gostovalo je u Subotici 26 i 27 marta ove godine s Moliérovim „Don Žuanom“ i „Mećavom“ od Pere Budaka. Obje ove predstave, osnovarene u režiji Bore Hanauske i inscenacijama Vladimira Marenčića, odnosno Stevana Maksimovića, značile su lijep doživljaj za subotičku publiku, pa su izvođači bili toplo i srdačno pozdravljeni u cijeli večeri, a pogotovo na predstavi „Mećave“.

Razumljivo je da je ovakvo gostovanje značajan i ozbiljan kulturni dogadjaj prožet raznopravnim, snažnim utiscima i da je takav dogadjaj ostavio plemenit i koristan trag u umjetničkom životu našeg grada, jer znači podstrek u razvoju tog života, pa ga i mi u tom značenju bilježimo, pozdravljamo i ponovno želimo.

Gostovanje Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada u Subotici

A noviszádi Szerb Népszínház vendégszereplése Szabatkán

A noviszádi Szerb Népszínház 1953. március 26. és 27.-én Szabatkán vendégszerepelt Moliére „Don Juanjával“ és Pero Budak „Hófúvás“ című drámájával. Mindkét előadás Bora Hanauszka rendezésében és Vladimir Marenčić, illetve Sztevan Maksimović i-szcenálásában, szép élményt nyújtott a szabatkai közönségnek, aki melegen ünnepelte az előadó művészeket, de különösen a „Hófúvás“ tolmácsolót.

Természetesen, az ilyen vendégszereplés jelentős és komoly kultúresemény, mely áthatva különösen mély benyomásokkal nemes és hasznos nyomott hagyott városunk művészéletében, melynek biztató ösztönzést is jelent.

E gondolatoktól áthatva mi is üdvözöljük a visszontlátás reményében a Szerb Népszínház művészait.

Prizor iz Budakove „Mećave“

Hajnalban, délben, este

VÍGJÁTÉK 3 FEVONÁSBAN

Írta: D. NICODEMI

Rendező: Pataki László

Diszlettervező: Petrik Pál

SZEMÉLYEK:

Anna Ferenczy Ibolya

Marlo Pataki László

Súgó: Eibensütz Rózsi Ugyelő: Kunyi Mihály

Ferenczi Ibi (Anna)

Pataki László (Marlo)

Dario Nicodemi háromfelvonásos vigjátékát április vége felé mutatja be a szabadkai Népszínház magyar együttese. — Ez lesz az első szindarab, mely az újonnan épült kamaraszínház teremben a magyar együttes részéről bemutatásra kerül és nyitja meg sorozatát a magyar-nyelvű kamaradaraboknak. A kedves hangulatú vigjáték cselekménye egy nap keretében játszódik le és gazdag, színes hangulataiban, néhol szinte költői melegségével és váratlan érzelmi fordulataival, bőkezűen tárja fel két fiatal lélek egymásratalálását és állított boldogságát. — A szindarab meséje, két szereplő művészeti munkáját igényli és ezeknek alkalmat nyújt komoly és magasnívójú alakításra. A hajnali talákozás és óvatos ismerkedés enyhe lirája, a fényes, fehér és józan, nappal ideges beállítása végre az est hangulatában olvad fel és

melegen öleli át a két szerelmest, Annát és Máriót. — A nagy szöveg, a pergően váltakozó tempó, a hangulatok és néhol a gondolatok mélysége, csapongó felületek, mind-mind próbákővei lesznek a két alakító szinész, Ferenczy Ibolya és Pataki László művészetiének, kik alapos munkával készülnek a bemutatóra.

A szindarab Pataki László rendezésében, Petrik Pál diszletezésében kerül színre. (i)

Kidőlt a májusfa . . .

Énekes népszínmű 3 felvonásban
Írta: Sulhói József

Karmester: Bermel Miklós

Rendező: Garay Béla

Diszlettervező: Magyar Zoltán

Személyek:

Gombos, gazda	Vujkov Géza
Lidi, a felesége	Juhász Anna
Katica, a leányuk	R. Fazekas Piri
Pista, a szolgájuk	Gyapjas István
Özvegy Sósné, gazdag parasztasszony	Ferenczi Ibi
Ferko, a fia	Versegí József
Huszág Dani, napsámoslegény	Godányi Zoltán
Eszti, a húga	K. Szkala Jolán
Zala, tanító	Fejes György
Kocsmáros	Sántha Sándor
Ida, a leánya	Barátkai Márta
Éva, javasasszony	Sz. Cseh Mária
Rónai, vándorcirkusz igazgató	Remete Károly
Bakter	Szabó István
Karcsi } parasztparasztparasztenészek	Forgács József
Borzas } asszony	Kunyi Mihály
1} 2} 3} asszony	Katri Nelli
	Kiss Julia
	Pálfi Margit

HUSZONNÉGY PIROS RÓZSA

Vígjáték 3 felvonásban

Írta: Aldo Benedetti

Fordította: Herceg János

Rendező: Virág Mihály

Diszlettervező: A. De Negri

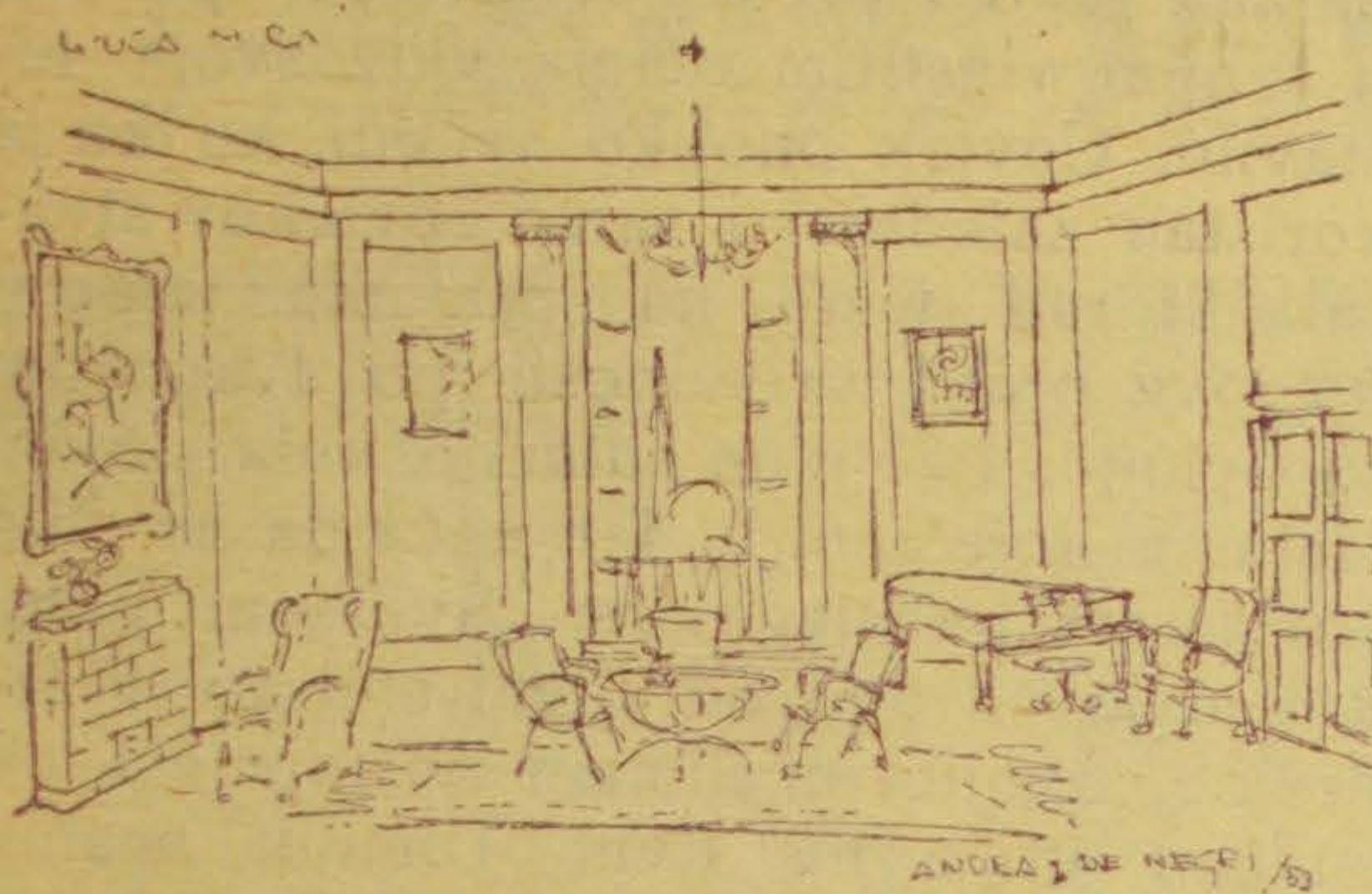
Szereplők:

Albertó Veranni, mérnök . Szilágyi László
Marina a felesége . Ferenczi Ibi
Tomaso Savelli, ügyvéd . Fejes György
Rosiña, szobalány . K. Skala Jolán

Ügyelő: Sulyok Tibor

Súgó: Eibensütz Rózsi

Prva premijera u »MALOJ DVORANI«

A. De Negri: Skica za I. i II. čin.
„Kuća mira“

Pogon kazališta u zadnje vrijeme potrostručio se u odnosu na raniji tempo rada. Opera iz dana u dan postaje sve intenzivnija i bogatija svojim repertoarom i svojim mogućnostima. Ova okolnost iziskivala je i potpuno opravdava otvaranje Male sale našega kazališta, koje treba da se izvrši ovih dana. Osim toga ako se uzme u obzir, da će Mala dvorana poslužiti u glavnom za komade kamernog žanra, tada se može reći, da će se njome proširiti kulturno-prosvjetna misija ovoga kazališta.

Svečano otvaranje izvršit će se praizvedbom „Kuće mira“, kazališnog komada u 3 čina, kojeg je napisao naš Matija Poljaković. S obzirom na to, da je ovo njegovo prvo djelo — u našoj izvedbi — koje obrađuje građanski ži-

vot i tematiku naše poslijeratne društvene stvarnosti, jer dosadašnja njegova tri komada koje je naše kazalište izvelo prikazivala su seljački život našega kraja, kao i to što je „Kuća mira“ baš kamernog žanra — Uprava kazališta s njime otvara svoju Malu dvoranu.

„Kuća mira“ je u stvari kuća laži i licemjerstva, i ona zapravo prikazuje degeneraciju zaostalih feudalnih poto-maka, koje gazi novo vrijeme. To su imiruće laste, koje nemaju sposob-

MATIJA POLJAKOVIĆ :

KUĆA MIRA

Kazališni komad u 3 čina,
iz poslijeratnog građanskog života

L I C A :

Tomo Jurić . . .	R. Opolski
Mara Jurić, žena mu .	S. Bulgakov
Mirko Jurić, njihov sin .	A. Skenderović
Eva Jurić, njegova žena .	M. Paraskijević
Ana Tolić, Marina kćerka .	G. Katančić
Ivan Tolić, Anin muž .	I. Bajić
Petar Kulić, župnik .	P. Vrtipraški

Redatelj : Mirko Huska

Scenograf: Andrija De Negri

Namještaj na sceni u „Kući mira“ izrađen
je u tvornici namještaja

„BUDUĆNOST“

Subotica — Telefon: 13-68

Prizor iz Chopinovog „Notturna“ u izvođenju našeg baletskog ansambla.
U sredini prima balerina Anda Arandelović i Radomir Milošević.

nosti da polete u nove krajeve, na nove putove.

Tomo Bertić sa svojom bogatom ženom Marom i njihova djeca, Mirko i Ana, te snaha Eva izgledaju kao ribe na suhom u novoj društvenoj stvarnosti. To je agonija ljudi, koji su navikli da žive od tuđeg rada, i da sami ništa ne rade nego bogato i udobno žive. Ovi ljudi iako su obrazovani i intelligentni, nemaju duha, vitalnosti, jer su već otuđili u svom izvještačenom životu. Komad nam naročito prikazuje njihovu moralnu agoniju, koju svjesno osjeća i zna samo njihov kućni prijatelj, velečasni Petar, ali on nema moralne snage, da se odupre ovim umirućim lastama, jer je i sam upetljan u kućnu laž ovih ljudi. Jedini Ivan Tolić, mladi liječnik, njihov zet, koji se oženio Anom i živio jedno vrijeme s njima, svojim mладенаčkim letom, svojim prirodnim i logičnim rezoniranjem, razotkriva ih u njihovim vlastitim očima, ruši njihov uobraženi „kućni mir“ i njihove licemjerne, izvještačene

odnose među sobom, kako prema događajima tako i prema stvarnosti, pa oni u svojim vlastitim očima vide svoje ništavilo. Čovjek onoliko vrijedi, ko iko je koristan zajednici i samo čovjekov stvaralački rad jeste najispravnije mjerilo njegove prave vrijednosti po Ivanovom shvaćanju. I zato on odlučno kida s ovim lastama koje umiru, jer neće da mu bilo što smeta na njegovom životnom putu, kojem je on dao određeni smisao i sadržinu. Svojim mislima i postupcima on snažno utiče na Evu, Tominu snahu, koja nalazi u sebi snage da, bez obzira na moralne predrasude svoje okoline, prekine sa svojim frivilnim životarenjem. Velečasni Petar, koji je žrtva svojih iluzija i svoje neodlučnosti, isto tako podleže — u agoniji — i potpuno razočara va Maru — Tominu ženu — koja je mislila da joj je „život dat zbog njega“. Ivan i Eva odlaze iz „Kuće mira“, napuštaju bez sentimentalnosti njene stanovnike, jer je njihovo izumiranje nemirnovno.

M. H.

„Kuća mira“ u početnoj fazl rada — čitača proba

USKORO...

»BALETSKI KONCERT«

Radomir Milošević
spoljnjim solistom
na koncertu
Vestno Sloboda

Radomir Milošević kao solista u „Boleru“
od Ravella u milanskoj Scali

Originalne skice kostima
H. Ferrara Havanna-Cuba, za
afričke plesove koji će biti
izvedeni na koncertu

Baletski ansambl subotičke Opere na čelu sa šefom baleta Rad. Miloševićem, priprema svoj baletski koncert, koji će prikazati našoj publici.

Na programu će biti plesovi iz raznih krajeva svijeta, koje je lično studirao Rad. Milošević, na svojim putovanjima po inozemstvu.

Premijera će biti krajem aprila o. g.

Látogatás a FÜLLENTŐ és HAZUG

Szterija Popovics vigjátékának próbáján

R. Kiss Júlia: (Jelica)

A próbatábla útmutatására találtam rá a „Füllentő és hazug” együttesére. Ovatos ajtónyitásomat a bentlévők hangsos hahotázással fogadták. Varga Pista, a vigjáték rendezője megjelenésemre rövid szünetet vezényelt és hozzámlépve megmagyarázta, hogy a nevetés nem személyemnek, hanem báró Nikkel Xilamér és inasának Mitónak, a két rettenthetlen világcsalonak, vagyis az öket megszemélyesítő Szilágyi László és Kunyi Mihály párfájának szól. Érdeklődésemre Varga rendező elmondja, hogy a darab próbái még kezdeti stádiumban vannak, amikor még a színész az, aki elsősorban nevet. „De előreláthatólag a hónap vége felé, már közönség elé léphetünk”, jelenti ki a rendező.

Ennyit az előkészületről, de most hadd halunk valamit a darabról is. Elsőnek a rendezőt szólaltatjuk meg. Mondjon valamit a darabról: — Műfajilag szatirikus vigjáték a „Füllentő és hazug”,

Szterijának, Nusics elődjének a komédiája. Cselekménye a mult század elsőfelében játszódik le, de mondanivalója és humora a mai nézőt is teljesen lekötheti. Két hazudozó „jómadár” viszontagságairól szól a történet. Megjelennek egy gazdag kereskedő házában, akinek kényeskedő, Bécset majmoló leánya lelkendezve fogadta őket. A két szélhámos közül az egyik bárónak, a másik a báró inasának adja ki magát. Végig szélhámoskodják és hazudozzák az egész darabot, mig végül a sok kacagtató jelenet után leleplezik őket.

Varga sietve fejezi be beszélgetésünket, mert De Negri Bandival, a darab diszlettervezőjével van sürgős megbeszélése. Még csak arról szól, hogy milyen örömet jelent számára az együtteskel dolgozni, mert minden szereplő lelkesedéssel és kedvvel igyekszik mindenél jobb előadással meglepni a közösséget. És még egyet: — ritkán akad az ember ennyire izes fordításra, mint amilyen Létmányi Pistáé.

Varga után a darab szereplőit kértem meg, mondjanak valamit ők is. Ta-

Füllentő és hazug

Vigjáték 3 felvonásban

Irta: Szterija Popovics
Magyar szinre alkalmazta:

Létmányi István

Rendező: Varga István

Diszlettervező: De Negri Endre

Segédrendező: Kunyi Mihály

Szereplők:

Vujics Márkó, gazdag kereskedő	Szabó János
Jelica, a leánya	Kiss Júlia
Bátics	F. Barákai Márta
Aleksza	Gyapjas István
Mita	Szilágyi László
Mária	Kunyi Mihály
	Juhász Anna

Ügyelő: Kunyi Mihály

Súgó: Balázs Janka

Iálonra elsőnek Szabó Jánost kérjük meg, mondjon valamit a „Mi szinpadunk” olvasói számára:

— Csak annyi mondanivalóm volna, hogy a darab tartalma, szellemes fordítása és kartársaim munkakedve biztosítja majd a közönségsikert.

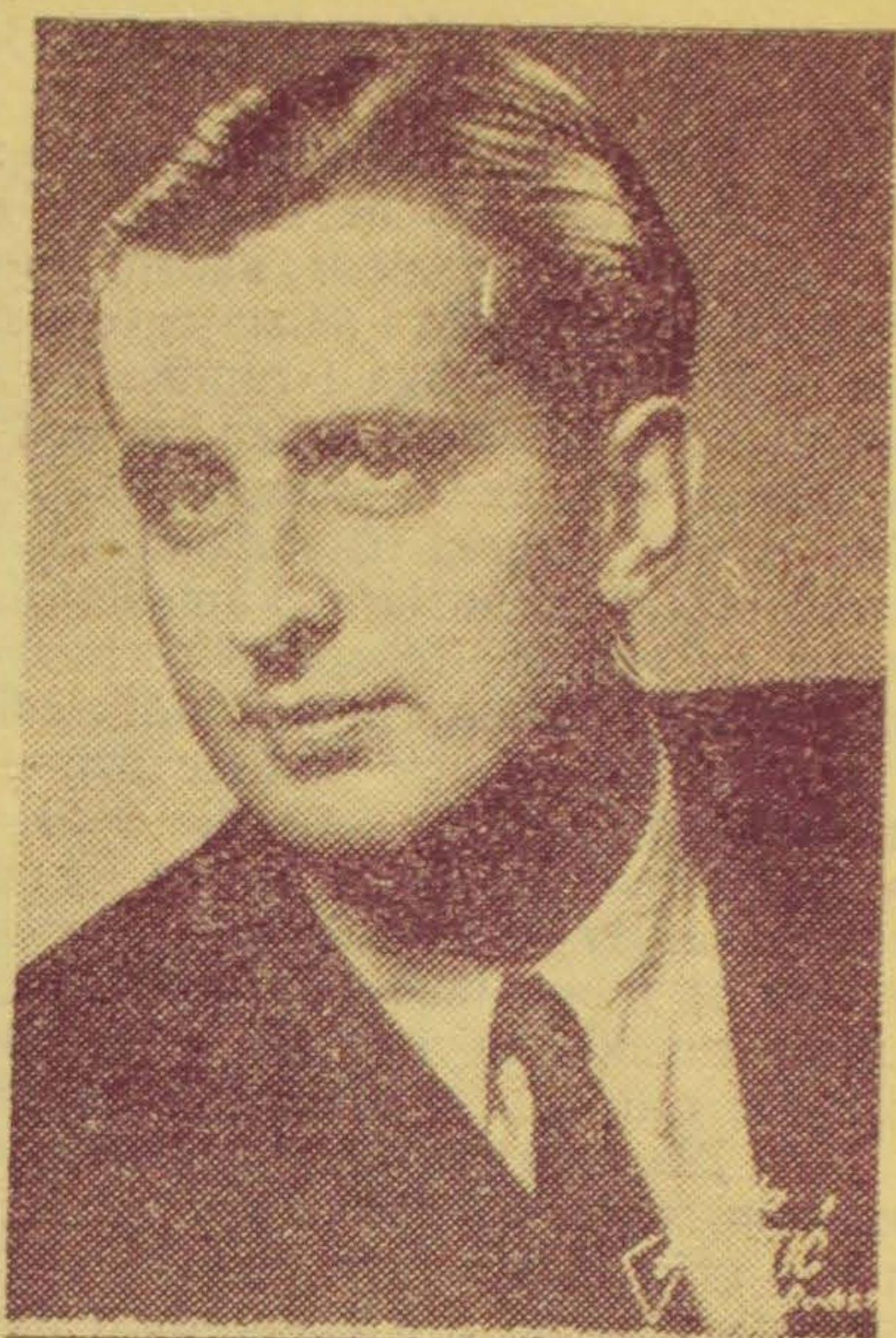
Kiss Juci: — Jelica, Szterija egyik nagyon jól megrajzolt figurája. Álmodozó, affekta, üres, értékelen ember, aki nem tudja megkülönböztetni a való életet a regények ámitó világától. Dacára, hogy vigjátéki figura, hús-vér ember, aki volt, van és lesz! Igy fogtam fel és ha sikerül így megvalósítanom, eredményt érek el.

Barátkai Márta: — Nagy öröm számomra, hogy pár hónapi színházi munkásságom után megbiznak bennem és mint alternáló főszerephez juthatok. Tudom, nem lesz könnyű számomra arra törekednem, hogy a darabnak ne legyen két egyforma Jelicája.

Szilágyi László: — Színészi pályafutásom alatt már másodszor lépek a közönség előtt mint „hazug”. Először 1948-ban Goldoni „Hazugjában” s most Szterija „Füllentő és hazugjában”. Örömmel dolgozom a darabban Nikics Aleksza szerepében, abban a reményben, hogy siker koronázza munkámat. De többet nem szólok, hiszen elég lesz, ha ezt elhiszi az olvasó.

Szabó János „A nemzet napszámosainak”
Puszta Pétere, a „Füllentő és hazug”
Vujics Márkóját játsza.

Kunyi Mihály: (Mita)

Juhász Anna: — Engem a darab könnyű és vidám stilusa fogott meg elősorban. Általában minden bemutatóra kerülő darab sorsa érdekel, de amelyben magam is játszom, azért különösen szurkolok és igyekszem minél jobb alakítást nyújtani.

Gyapjas István: — „.... Alexa, hiába hazudozol össze-vissza, úgyis az enyém lesz a menyasszony! Üdvözöl, Bátics.”

Kunyi Mihály: — Annyira benne vagyok a hazudozásban, hogy a feleségemnek ha azt mondjam, hogy 12 órára hazaérek, akkor abból biztosan 2, vagy 3 óra lesz. Úgy a szerepem, mint maga a darab és a fordítás is nagyon jó. Tehát bizunk abban, hogy a darabnak sikere lesz. Mita alakjával pedig állandóan harcot folytatok. Hogy ki győz, majd arra közönségünk fogja a választ megadni.

— E sok szép igyekezetből meglátjuk majd, mennyit valósítanak meg az előadásig. Abban a reményben, hogy élvezetes és szórakoztató előadásban lesz részünk, búcsúzunk az együttestől s továbbra is jómunkát kivánunk.

Igric

»ULIČNI SVIRACI«

ODLOMAK IZ REDATELJSKE EKSPLIKACIJE

Dakle, da predemo na djelo :

Pročitati „Ulične svirače“ je otprilike tako, u sasvim savremenom smislu poređenja, kao odigrati bez prekida i naizmjence nekoliko dobrih starih fokstrota, tanga i rumbe. Po tome reklo bi se, da nam pretstoji jedan period vedrih proba s mnogo muzike i pjesme, i ako bi trebalo da vas ovom svojom eksplikacijom pored ostalog uvedem i u atmosferu komada, onda kako ne znam da sviram, trebalo bi recimo da bar jedan dio ovog svog objašnjenja odzviždim.

Ulični svirači! Radi se naime o dronjavim apostolima muzike s periferije Beča. Ti ljudi toliko vole i žive s muzikom, toliko se utapaju u nju, toliko su, da se tako izrazim, impregnirani njome, da se ne mogu razumjeti, ako se ispusti iz vida uticaj muzike na njihove psihe. Evo što jedan između njih govori o tome u trenutku ushićenja :

„Sa muzikom ti je kod nas kao sa elektricitetom, samo obrnuto. Ljudi je nose, tu u sebi, pa je sviraju, duduču, pjevaju i zasipaju njom prirodu, dok se ova ne prepuni muzikom, pa se sve rastapa kao puter na vrućini. Sreća, nesreća, pa i sve moguće banalnosti, sve se to rastopi u muziku.“

Muzika je za njih zanos svete službe, zanos u kome se sve drugo zaboravlja. Kaže se: „Ko pjeva zlo ne misli“. Upravo tom izrekom objašnjava se dobar dio načina mišljenja ljudi koji u „Uličnim sviračima“ nose naslovne uloge.

Po svom osnovnom žanru djelo je **komedija s muzikom**.

Ono nema ni naročite težine, ni dubine. Ukoliko i ima izvjesnih tragičnih momenata autor na njima nije naročito insistirao. Napisano je dakle lako i lepršavo, ali životno istinito s tragikomičnim momentima i s jednom nenametnutom i baš zato duboko istinitom notom humanosti. U tragikomici boemluka uličnih svirača, u njihovoj objektivnoj bijedi ima nečeg klovnovskog tj. isto toliko lakrdijaškog i smiješnog, koliko i gnutljivog.

Po svojoj temperaturi u osnovi djelo je pisano toplo i srdačno, pa je zbog toga simpatično. Istovremeno, baš zbog toga, ono me u crtežu podsjeća na neke savremene grafike i ilustratore, koji unose mnogo iskrjene topline u svoje površne i ovlaš naznačene skice i deformacije.

Moji utisci u odnosu na raspoloženje u koje autor dovodi čitaoca, tj. mi ćemo nastojati da u to raspoloženje dovedemo našeg budućeg gledaoca — a to znači u odnosu na osnovnu atmosferu komada mogli bi se definirati na taj način, što će se reći da je osnovna atmosfera komada kontrastno bučna i blaga. Bučno, to je raspojasani boemluk, muzika, pijanstvo, plima sekса i čulnog, lepet razmahnutih krila za trenutak intenzivno oživjelih iluzija i ambicijsnih maštanja. Blago — to je topla ljudska ljubav, opet muzika, otrežnjenje i mamurluk, iščezle iluzije i maštanje spuštenih krila svedene na trijeznu svakodnevnu uobičajenost sivkastu realnost. I konačno, blaga je i tiha, nesebična i istinita radost

umjetnika, radost samozaborava i izgradnje u svojoj umjetnosti.

Tema „Uličnih svirača“ je **boemluk**.

Ono što je autor mislio o toj temi i što je istovremeno bila njegova osnovna pobuda u stvaranju, što ga je pokrenulo da napiše taj komad moglo bi se formulirati približno ovako :

Istiniti umjetnici, makar se našli na dnu života, dobri su i plemeniti ljudi. U njihovoj emotivnosti ima nečeg bezazlenog djetinjeg, lako se uzbude, sve kod njih bukne, razgori se i — prođe. Osjećanja se brzo mijenjaju, pojave se, planu i — prođu, a ostaje humana plemenita osnova.

Dakle, osnovna ideja djela jeste :

Istiniti umjetnici i oni sa dna su plemeniti, nesebični ljudi, jer prepunim srcem izgaraju u životu kao svjetla krijesnica u blatu i mraku.

Cijela radnja našeg komada odigrava se za 24 sata. Počinje, recimo, u srijedu uveče a završava se u četvrtak uveče.

Trojica uličnih svirača : Link, Fisterer i Venuš vraćaju se te večeri, recimo te srijede sa svog svakodnevnog posla, pa najavljuju svoj dolazak svirajući, kao što im je to običaj, serenadu mamici Brandl, svojoj domaćici, koja je istovremeno Linkova nevjenčana životna suputnica, a i andeo čuvar sve trojice. Malo nakon toga, Fisterer te večeri slučajno nalazi etui s draguljima pa tako postaju vlasnici velikog imetka, milijuna koji su u izgledu, što raspaljuje ambicije u razuzdanu igru mašte. Opjeni tom igrom i vinom, njima sad smeta skromna, dobra Fani — mama Brandl pa je prisiljavaju da ih napusti.

Sutradan, nađeni dragulji predati su policiji, Fani se vratila, a s njom i tiha sreća u sirotinjskom dom uličnih svirača. To je siže.

Milan Tutorov

Ulični svirači

komedija s muzikom u 3 čina

Napisali : Paul Šurek i Hans Lasman

Redatelj: Milan Tutorov

Scenograf: Ivan Fomin

Scenska muzika: Dovat Janoš

L i c a :

Fani Frandl	.	Katarina Bačlija
Link	.	Mihajlo Jančikin
Venuš	.	Miloš Jojkić
Fisterer	.	Žarko Velicki
Kristufek	.	Marko Tasić
Kati	.	Vesna Krstulović
Policajac	.	Petar Novaković

Dogada se u Beču

Režija
Milan Todorov

Slike u ovom broju „Foto Berta“

MASCAGNIJEVA OPERA „CAVALLERIA RUŠTICANA”

izvest će se zajedno
s Andrićevom „Duži-
jancom“.

Obje predstave režira Vojmil Rabadan k. g., a dirigira Milan Asić. Inscenacija „Cavallerie rusticane“ Vojmil Rabadan k. g., a „Dužijance“ Vladimir Marenić k. g. — Donosimo ovdje skice za kostime Lole i Alfia. Rad Stane Ceraj-Cerić.

Petar Kopunović

Rodio se 29-VI-1894 u Subotici. Učio je pjevanje u Zagrebu kod Ade Vrhovnik-Dietrich. Nastupao je češće u Zagrebu na koncertima i radju pjevajući pjesme Lisinskog, Zajca, Vilhara, Albinića, Širole, Konjovića, Andrića i drugih domaćih kompozitora, a od stranih osobito Schuberta, Lővvea, Griega, Straussa, Čajkovskoga, Schneidera Trnovskoga itd. G. 1946 postaje član Hrv. nar. kazališta u Subotici. Nastupa u operetama: Tijardović „Mala Floramy“, Kalman „Silva“, Schubert „Tri djevojčice“, zatim u svim operama, koje su dosad izvodene u našem Narodnom Pozorištu. Sad će nastupiti kao Čiča u Andrićevoj operi „Dužijanca“. Tu je ulogu kompozitor baš za njega komponirao, jer je Kopunović još prije 14 godina nastupao u Zagrebu pjevajući Andrićeve kompozicije, među njima i ariju, koju je kompozitor upotrebljio u duetu Blaška i Ruže u II činu „Dužijance“. Tako je Kopunović bio prvi pjevač u čijem se pjevanju čula jedna melodija prve bunjevačke opere.

Najljepši proljetni poklon je ukusna
fotografija iz ateljea

FOTO-BERTA
Zrinjski trg 2 (bivša Rudićeva ulica)

„DUŽIJANCA“*

Bunjevačka opera u 2 čina s međuigrom od hrvatskog kompozitora Dr Ive Andrića, uskoro će doživjeti svoju prazvedbu na našoj sceni. Tom prilikom „Naša pozornica“ će u vidu prigodnog izdanja stampati libreto te opere.

(46) Larghetto ($\text{d}=92$)

Zivo mog Bla - ſka!

Zivo do - ſlo je li - ta,

aj-de-mo-ko-ot, di-voj-ko.

Zivo sed Bla - ſka!

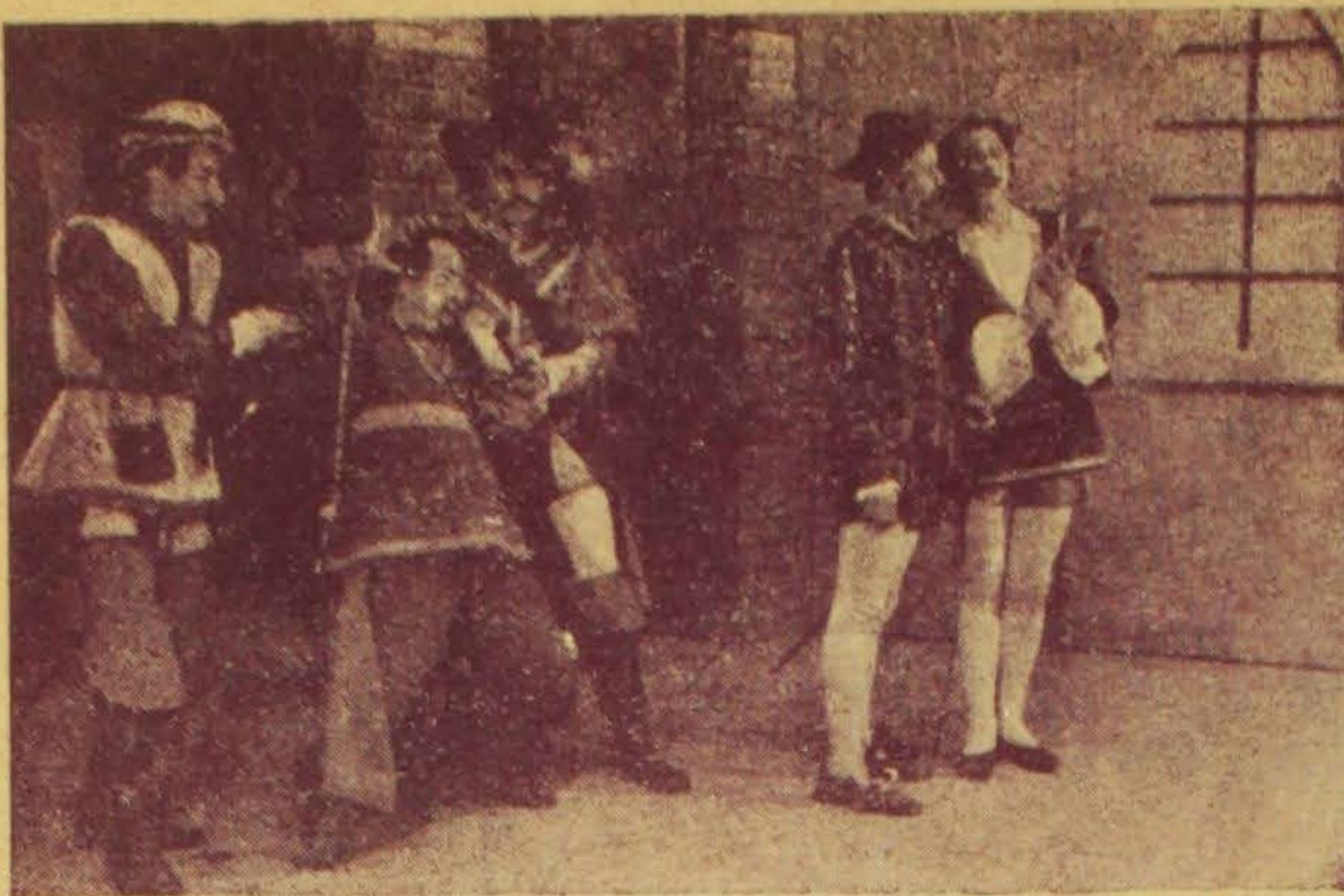
Zivo nad Bla - ſka!

Sle, Bla - ſko i - de nad!

Sle, Bla - ſko do - la - zi nad!

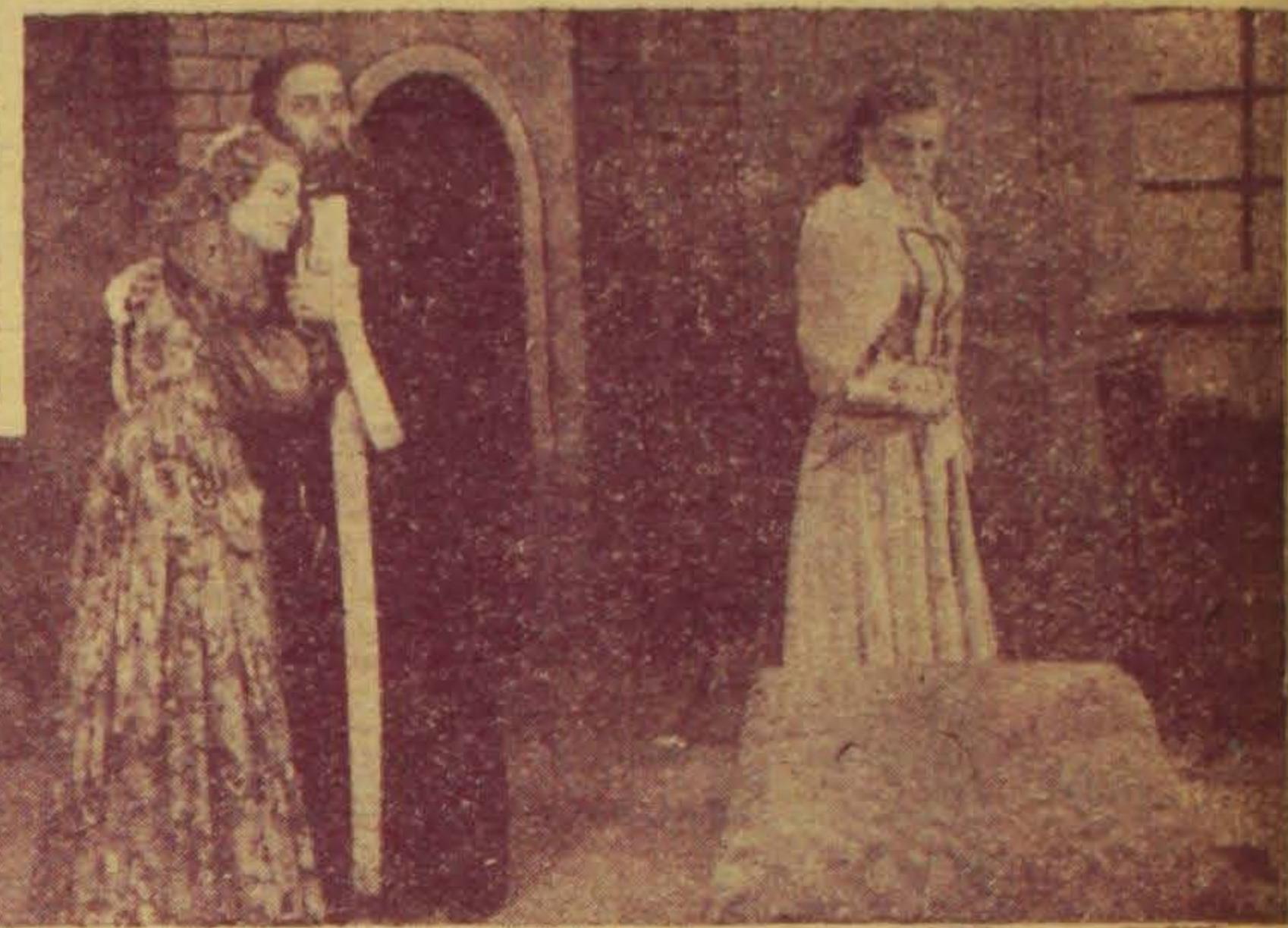
Sle, Bla - ſko do - la - zi nad!

A Makrancos hölgy képei

GRUMIO! Oh bárgyúság! minő szamárfej az!

PETRUCHIO: Csit, fatyú!

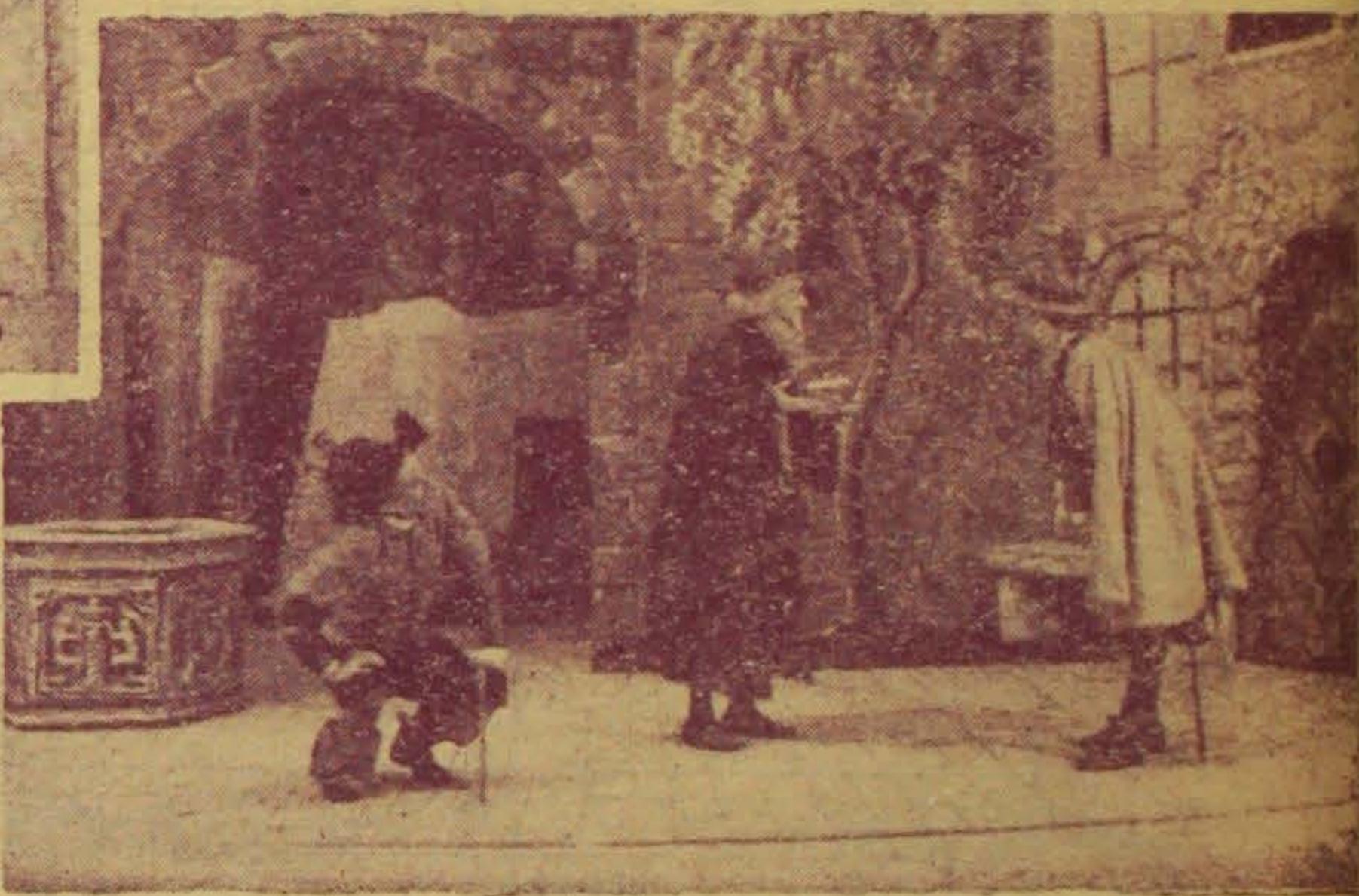

BAPTISTA: Megálj te sárkány!

Miért ez a gonoszság?

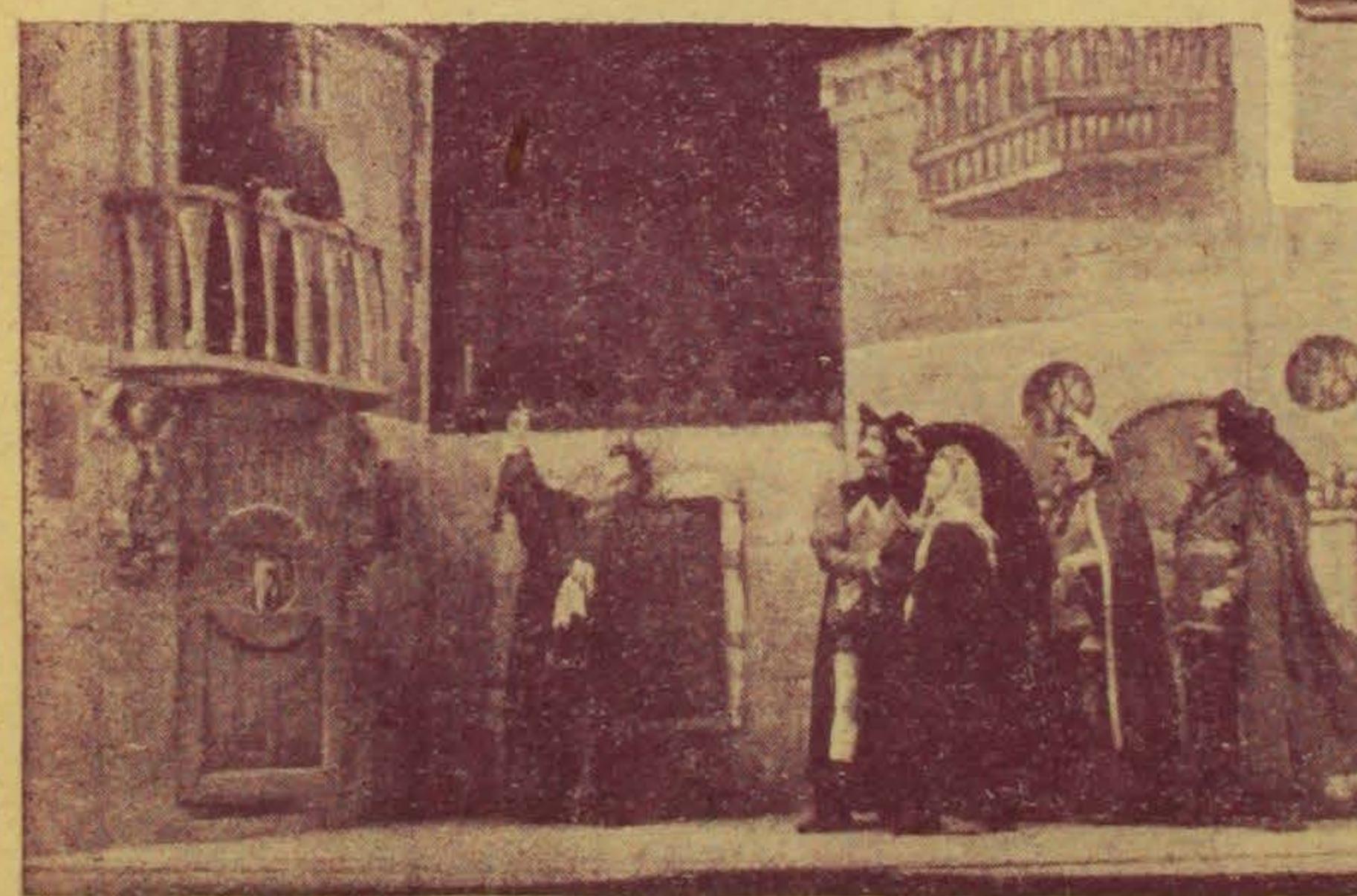

KÚRTIS: Igy érezni szokták a historiát
nem hallani.

TRANIC: Ugyan honnan való vagy?

VÁNDOR: Mantuából.

VINCENTIO: Itthon van-e signior Lucentio?

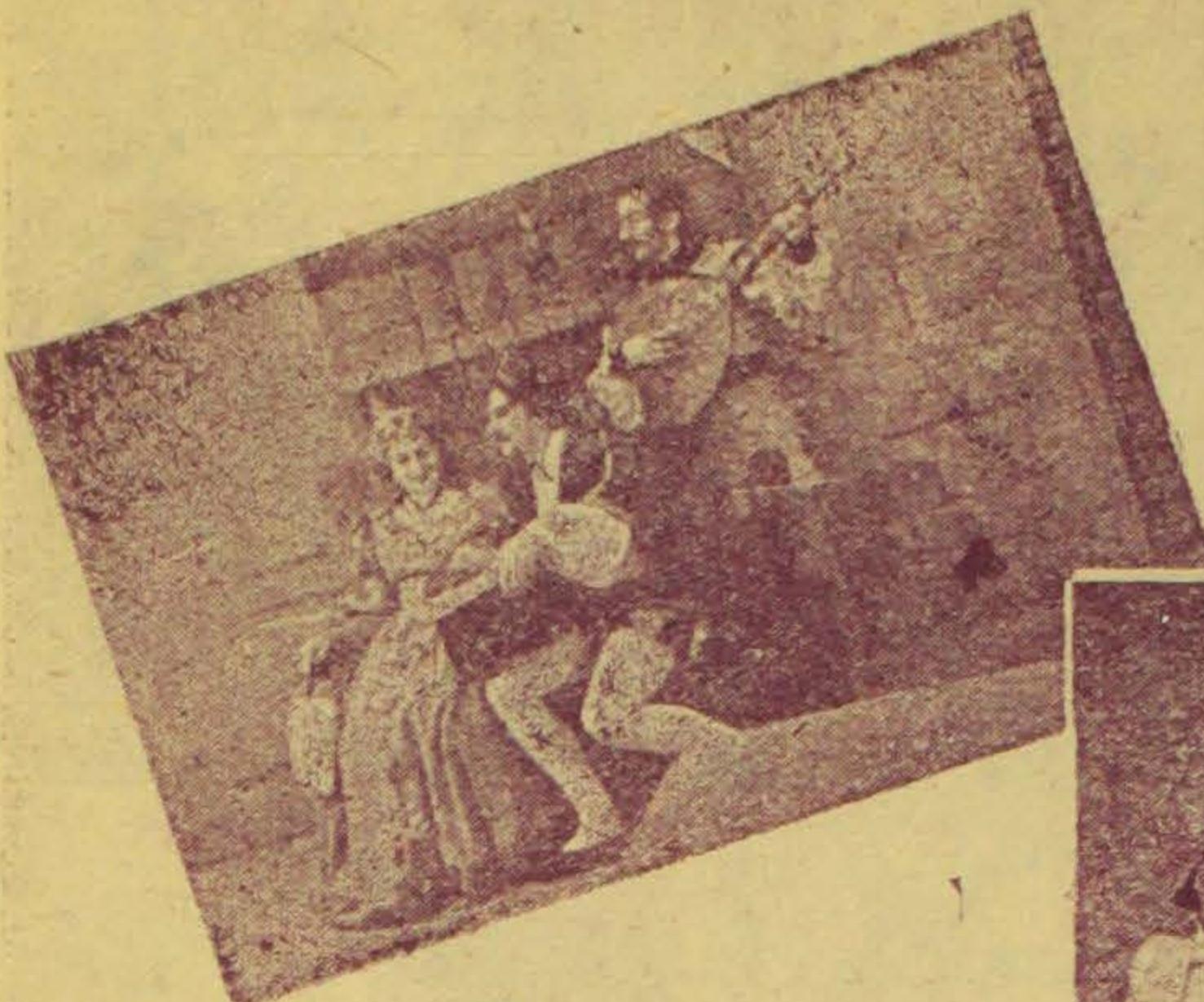
VÁNDOR: Itthon, de nem szólhatni most vele.

PETRUCHIO: Ránts kardot,
itt rablók között vagyunk.

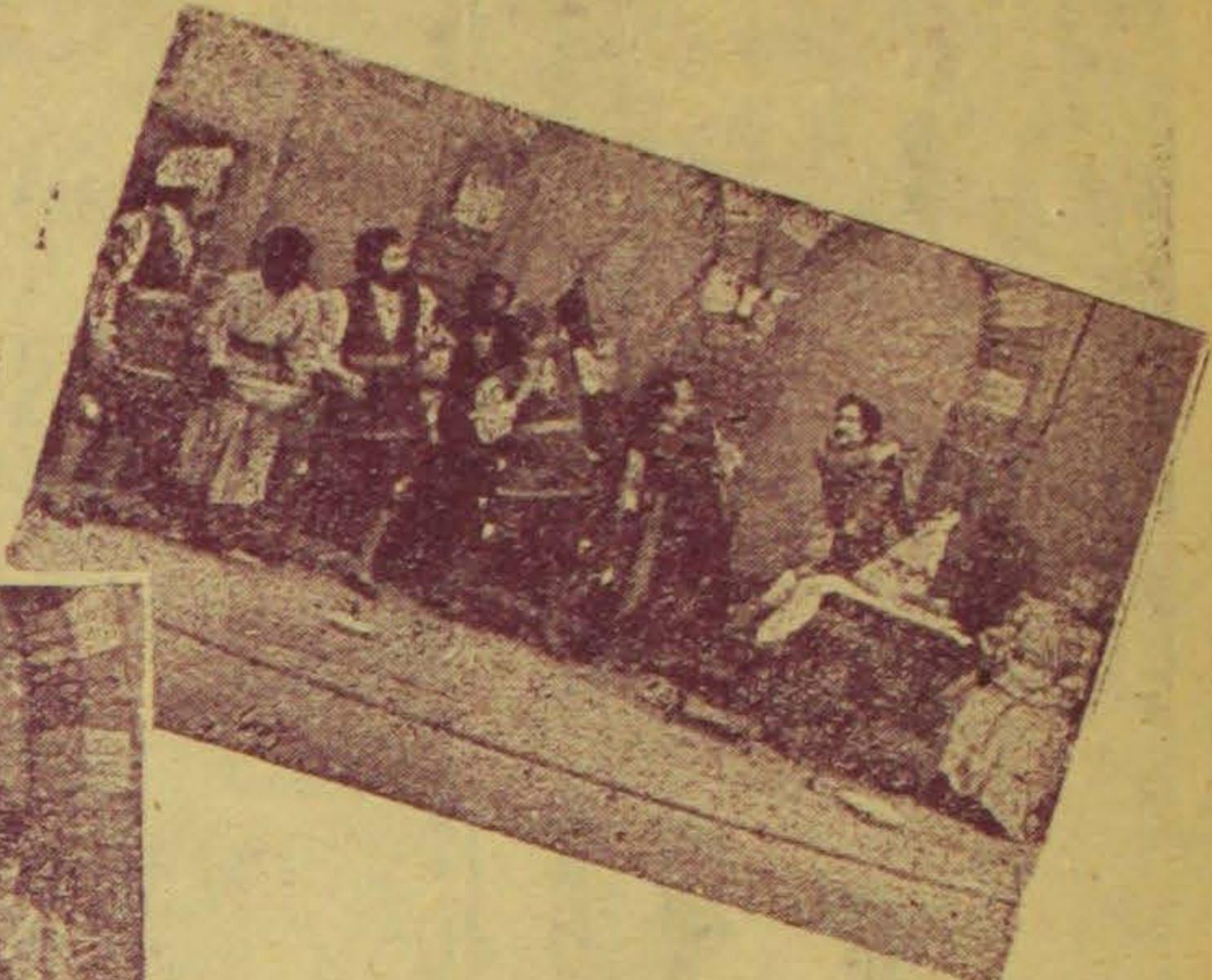

1 Sz. Cseh Mária: Katalin, 2. Szilágyi László: Petruchio, 3. K. Szkala Joán: Bianca, 4. Versegí József: Lucentio, 5. F. Barátkai Márta: Özvegy, 6. Fejes György: Hortensio, 7. Sántha Sándor: Baptista, 8. Szabó János Vincentio, 9. Godányi Zoltán: Gremio, 10. Gyapjas István: Tranio, 11. Czehe Gusztáv: Biondello, 12. Vujkov Géza: Gremio, 13. Juhász Anna, 14. „Miska”, 15. Amrein Piroska, 16. Kunyi Mihály: Fülöp.

Petruchio:
No, no Katám,
ne nézz oly
savanyúan.

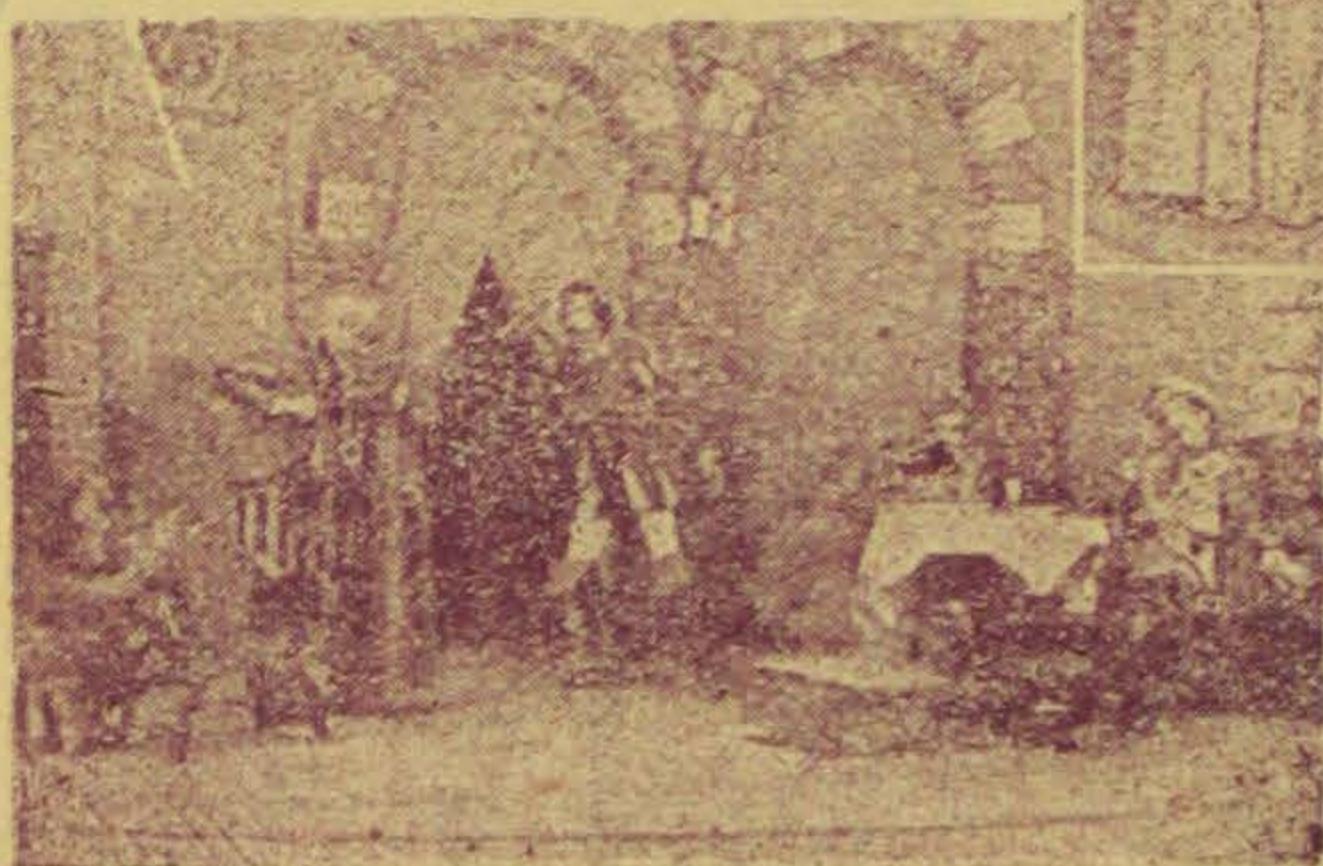
Katalin:
Midőn vad-
almát látok,
igy szokásom

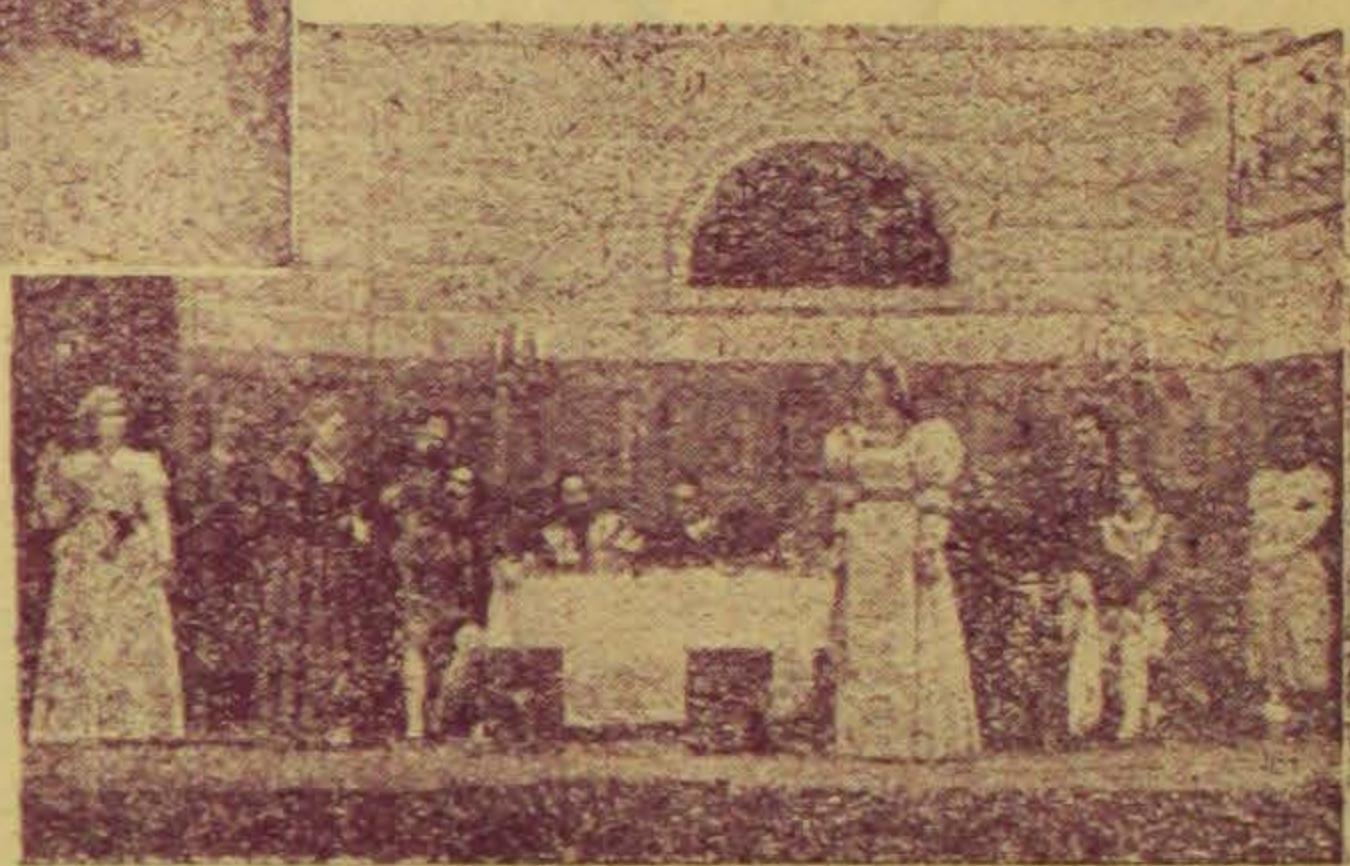
Bianca: Hcl is maradtunk?

Lucentio: Im e helyt
kisasszony.

Petruchio: Hé, el vele,
pohár tál, minden el.

Petruchio: Pusztulj,
te kelmedarab . . .

Katalin: Férjed: urad fenntartód, életed,
fejedelmed és főd.

A „Huszonnégy piros rózsa” zombori sikere

A közelmult egyik enyhe, tavaszias délutánján a „Huszonnégy piros rózsa” szereplői az idei évadban elsőnek köszöntötték a zombori színházkedvelő közönséget éspedig egy olyan kedves és szórakoztató vigjátékkal, melynek hírére az összes jegyek egy nap alatt elkeltek. Sajnos a színház nézőtere igen kicsiny ahhoz, hogy Zombor sok színházrajongóját befogadjia s így nem csoda, ha a jegyekért való harc majdnem tényleges harccá fejlődött a pénztár körül. Ily nagy érdeklődésre azonban még sem voltunk elkészülve, s be kell vallanunk, a kezdés előtt bizony jól esett hallani a zsúffolt ház morailását, noha szinte valóságos premier-lázban izgultunk mindenannyian.

— Vajon hogy fogadják majd a

játékot? Hiszen a zombori közönségnek jó izlése és fejlett kultúrérzéke van.

Az izgalommal teli percek csak nem akartak elcsitulni mindaddig, amíg fel nem csendült a játék első visszhangja: az első nevetés, az első taps. Ez után már csak az aggodalmunk maradt: a sok zajos nevetés és taps közben, hogyan mondjuk el a szöveget, hogy a játék eredeti tempóján csorba ne essék. Itthoni tapasztalatainkkal s ottani leleményességgel azért ezt is megoldottuk s így az előadást eddigi eredményeinkhez méltó sikерrel zárva azzal az igérettel hagytuk el a várost, hogy nemsokára, vagy talán napok mulva újra ellátogatunk, hátha örömet tudunk okozni még azoknak is, akik az első két előadásról lemaradtak.

X.

»Sluga dvaju gospodara«

Članovi hrvatske drame također rade na pripremi poznate komedije Carla Goldonia: „Sluga dvaju gospodara“ koja je svojom originalnošću još za života samog autora obišla skoro sve pozornice svijeta i donijela piscu veliku slavu. Našoj je publici Goldoni već poznat s komedijom „Mirandolina,“ a naročito s „Ribarskim svađama“ koje se već dvije sezone održavaju na repertoaru.

U vrijeme kada je Goldoni počeo stvarati u Italiji je vladala t. zv. improvizirana komedija, poznata pod imenom Commedia dell' Arte. Karakteristično je bilo za ovu vrstu komedije to, da ona nije imala napisani tekst, nego samo upute, šta da glumci rade, a tekst govora su tokom igre sami izmišljali. Isto tako komedija je imala određene tipove: Zaljubljene starce, muževe nevjernih žena, čudljive očeve, nadriučene doktore, hvalisave ali kukavičke oficire, zaljubljene mladiće i djevojke, poluožbiljne služavke i naročito omiljene duhovite i proždrljive sluge. Najpoznatija imena koje susrećemo u ovakvoj komediji jesu: Pantalone, Brigella, Capetano Frakaso, Doktore, Pulccinela, Pasquarello, Trufaldino, Florindo, Arlekino, Silvio, Beatrice, Clarice, Colombina, Smeraldina itd. Svi ovi tipovi su imali manje više, određene karaktere, određene maske i kao takovi

pojavljivali su se u raznim komadima. Tri elementa stradanja su karakteristična u Commediji dell' Arte: Ili je netko bio pokraden, ili je dobio batina, ili su mu zaveli ženu. Isto tako omiljena tema bila je preoblačenje djevojke u muškarca i čitav niz zapleta oko toga. Ova vrsta komedije bila je vrlo omiljena i neobično zabavna, jer je igra bila laka i skoro lakrdijaška kakvu danas možemo sresti jedino u varietema ili sličnim lokalima.

Carlo Goldoni se smatra reformatorom talijanske komedije, jer je poveo borbu protiv zastarjelog načina igranja i dao je ovakvoj vrsti komedije napisan tekst, dok je tipove i karaktere, a naročito način igre manje više zadržao; pogotovo u njegovim prvim komedijama među koje spada i „Sluga dvaju gospodara“.

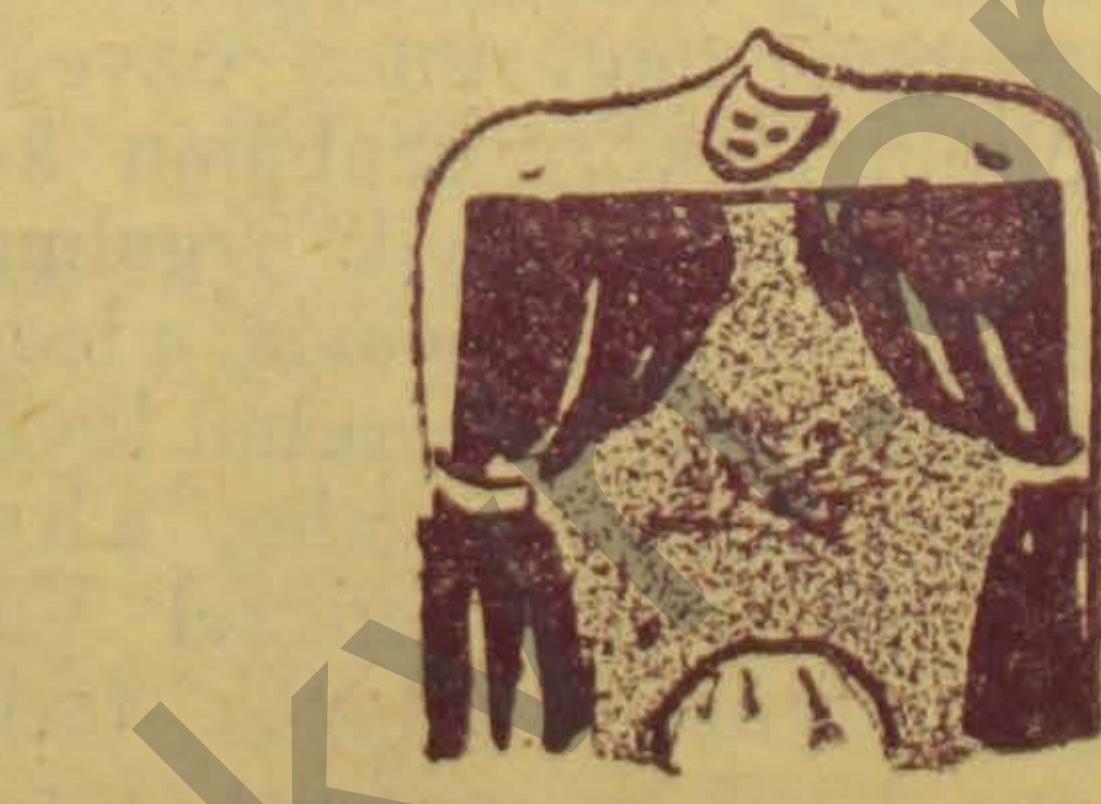
Komedija „Il servitore de due padroni“ (Sluga dvaju gospodara) puna je slikovitih tipova; kao što je proždrljiv, ali snalažljivi sluga, dva zaljubljena para, čudljivi očevi, vjetrenjasta služavka, dobroćudni gostioničar i drugi. Mnogo zapleta i zabune oko preobučene djevojke, mnogo trke i dogodovštine sa životom i slikovitom igrom ima u ovoj komediji, koje je režija i izvedba uzela u obzir s namjerom, da gledaocima pruži dva sata razonode i smijeha.

Ovo djelo režira Lajčo Lendvai, scenograf je Pavle Petrik, a u izvedbi sudjeluju: Ankica Devčić, Eržika Kovačević, Mira Miladinović, Lajčo Lendvai, Geza Kopunović, Dragan Petrović, Saša Vojtov, Vaso Zorkić, Nikola Jovanović, Ljubomir Teodorović, Ante Stipić i drugi.

L. L.

Završni prizor iz „Oluje“ A. N. Ostrovskog u izvedbi Hrvatske drame. Režija Lajčo Lendvai

Talpig úriember

Vannak dolgók, melyeknek meszten feltárása valósággal megbotránkozást idézne elő az emberben, — mondja Gogoly, a nagy orosz víjáékíró. Azonban, beragyogva a nevetés felszabadító erejével, az ember nemhogy megbotránkozna, hanem valami jóleső lelki megnyugvással fogadja mindeneket az életből vett s merészen felvázolt tényeket, melyek különben könnyen elszíknának élőlünk s megvetésünk hangja nem nöhetne hatalmas, szinte karikatúrai erővel odáig, hogy felkiáltson: Hát vannak ilyen emberek is?

De még mennyire! Hiszen ezt mutatja be nekünk a „Talpig úriember” írója Walter Hasenclever is. De talán még inkább maga Karinthy, a magyar szatíra mestere, aki a darabot magyar színre alkalmazva saját víjáékírásával körvonalazza a sok különböző típusfigurát.

Milyen ez a Karinthy féle víjáékstílus? A színpadi szerző művészistilusa mindig a szóbanforgó műnek a formája és annak tartalma közti összhangban található meg. Karinthy tehát mikor a darabot átdolgozta, az említett összhangot olyan jellemző tulajdonságokkal hangszerelte, amelyel meggyőződések szerint Hasenclever műve megkapta azt a mai szemszögből is vett és egyedüli értéket, amely széles humoros szatirájával merészen vágja társadalmának a szemébe, hogy — így néztek ki és ezek vagytok ti. A „Talpig úriember” körülbelül a húszas évek tőkepénzes társadalmának az életkomédiája. E komédiában nyolc mozgalmas képen keresztül zajlik a bonyodalom, kezdve a milliomos Clearing familia tárgyalóaszatalától, a kispolgári negyvenes özvegy, Lamentáné fulleldt légkörű szobáján keresztül, a városi sétáter egyik izgalmas találka-jelenetéig, majd Csipcsala, a megrögzött házasságszédelgő szerelmi levél-tárán át a nagy tanácsterembe, ahol Lamentáné, Mende Dóra, Venczel Viktória s a többi károsult hölggyek tarka serege zokogva búcsúzik egykor szerel-

szatírikus
vigjáték
a magyar
együttet
műsorán

Sántha
Sándor
(Csipcsala)

mézől; Csipcsalától, akinek, bár szomorú szivvel, de mégis megbocsátják szörnyű vétkét, a hüllenséget.

E durván felvázolt víjáékkereten belül elénktárul a bőséges szatírával aláfestett helyzet és jellemkomikum változatos tipusainak a képtára. Ezt a rendkívül érdekes és színes képtárrt a magyar együttes összes művészénői és művészeinek nagy része tölti majd be, élükön Sántha Sándorral, a házasságszédelgő Csipcsala szerepében.

Talpig úriember

Vígjáték három felvonásban, nyolc képpen
Irita : Walter Hasenclever

Magyar színre alkalmazta : Karinthy Frigyes
Rendező : Virág Mihály
Diszlettervező : De Negri Endre

S Z E M É L J E K

Clearing	:	:	:	Vujkov Géza
Clearingné	:	:	:	Raczkó Ilus
Lia	:	:	:	Sz. Cseh Mária
Harry	:	:	:	Godányi Zoltán
Csipcsala	:	:	:	Sántha Sándor
Vandrák	:	:	:	Szabó István
Báró Flagranti	:	:	:	Fejes György
Alice	:	:	:	D. Tóth Éva
Lamentáné	:	:	:	Juhász Anna
Rendőr	:	:	:	Bá!ázs István
Titkár	:	:	:	Forgács József
Béla	:	:	:	R. Fazekas Pirl
Viktoria	:	:	:	Ferenczi Ibi
Dóra	:	:	:	Balázs Janka
Judith	:	:	:	Amrein Piroska
Hanni	:	:	:	Barátkai Márta
Klári	:	:	:	M. Pálfi Margit
Inge	:	:	:	Horváth Rózsi
Elza	:	:	:	Kiss Júlia
Ili	:	:	:	K. Szkala Jolán

„Kuća mira”

Komad iz građanskog života u 3 čina

Napisao: MATIJA POLJAKOVIĆ

OSOBE:

TOMO JURIĆ,

bivši posjednik i uglednik u jednoj palanci; studirao je pravo u Pešti, star 55 godina.

MARA JURIĆ,

njegova žena, inače vlasnica cijelokupnog imanja ove kuće, stara 48 god.

MIRKO JURIĆ,

njihov sin, sedam godina je studirao pravo u zemlji i inostranstvu, 30 god.

EVA JURIĆ,

njegova žena, stara 25 godina.

ANA TOLIĆ,

rodjena Jurić, Mariana kćerka, 22 g.

IVAN TOLIĆ,

ligečnik, Anin muž, 32 godine.

PETAR KULIĆ,

župnik, njihov kućni prijatelj, 55 god.

Dogadja se naših dana u jednom Palauačkom mjestu Vojvodine.

I čin.

Ljetna dnevna soba. Ima štošta i suvišnog: tu je naprimjer i originalni perzijski tepih pod Rippl-Ronsijevim peysageom, koje su stvari inače iz radne sobe domaćina; stilski sat, na koji već imaju kupca. Materijalni uslovi ove kuće su sve više neujadnačeni, ali gospođa Jurić ni pored toga ne uspostavlja kontakt s ljudima van njenog prije ratnog društva. Osjeća se da je ona ne samo vlasnica, već i gospodarica ove kuće. Ljetno je popodne, bez sparine; kiša je saprala i osvježila ulice, a promaja se poigrava s lagom zavjesom na prozoru. Tomo pije u kavu i kao kroz sjećanje priča Ivanu prateći dim svoje cigare.

1.

TOMO: Zar sam ja mogao proći kraj nevoljnika da mu ne pomognem, da mu ne pružim punu šaku sitniša? Da, da! Nažalost takav sam i osjećam svoju sudbinu. Takovima kao da je sudjeno, da razočarani umru. Ako još možeš, ti izbjegni svoju sudbinu.

IVAN: (nakon Tominih riječi tihih kao u ispovjedi, zdrav Ivanov smijeh je kao bogohuljenje. A ipak ovaj izazov trenutačno unaša život i živu, istinitu riječ u svijasnu samoobmanu domaćina): Haha! No, čuješ, ti i narod! Ha! Pa ti o narodu znaš samo toliko kao o nekom drugom

pojmu o kojem baš ne razmišljaju svi. Hal! Da dal! On za tebe živi unutar ova četiri zida i onoliko, koliko ti dokolica dozvoljava.

TOMO: (ustajući uvrijedjeno) Ja sebi to izvinjavam,

IVAN: (podvine mu se pod lice, pa ga prosto prisiljava da sjedne) A nego što...! Nailazio si na pojedince koji pate. Hoću ja, stari, vjerujem ja, tom jednom odredjenom si želio pomoći, jer si se baš na njega namjerio!

TOMO: I jer je baš taj probudio moju savjest. Ne? Ne probudio, već uznemirio! S tog razloga si mu dao punu šaku sitniša. I to zato, jer si u tim momentima osjećao u opasnosti sve svoje lijepo, svu svoju bezbrižnost, svu svoju dobrobit! I, narančno, mislio si, ako tom jednom pomogneš, jednom ili dvojici koje si sretao, da si riješio sve nevolje svijeta, pa da opet imaš pravo da nesmetano uživaš svoj mir i blagodati ove kuće.

TOMO: Blagodati ove kuće su prošlost, a ja ipak... (Ne nalazi riječi) U glavnom, je li, ja sam socijalan iz sebičnih razloga. No vidiš kako znaš! Ha, moj dragane, nije narod ono koje ti sretaš poderanog tura i pregladnjele...

TOMO: (ironično kao da ponavlja već poznato Ivanovo mišljenje): Već je narod ono, što živi danas, sutra, kroz tisuću godina. Hahaha! Eto stari, priznajem, pokatkad se dobija dojam da fraziram. Ali ja vjerujem u to što govorim. A ti si običan sebičnjak s neuvjerljivim refrenom; Socijalni, me osjećaji nukaju da pomažem sirotinji. Da da!;

TOMO: Znam ja, znam ja, ti si... IVAN: Ama, ništa ja nisam, ništa! Zadovoljan sam kad imam pune ruke posla, i ništa više. Vidiš, to ti je to, ja bih da što više ugrabim od rada, a ti se bojiš da te neće možda prinuditi da radiš. Sav si u brigama za tvojim stečenim pravima. Sav!

TOMO: Oprosti, ne želim da ti predbacujem, ali reci, ima li dana u godini, kad ti svoje potrebno nenadokalamljuješ iz mojih stečenih prava, da ne bi crkao od gladi?

IVAN: (veselo se nasmije, a izazov mu je više zdrav prkos negoli ironija) Hahaha! Priblično naturalistički! Hal! Bjesniš? Jest, jest, obrazi ti se smiju, a u očima ti bijes. Haha! Hej, moj stari, da ti nisi privikavao stomak moje žene na same kolače, možda bi i ona osjećala radost zaradjenog komadića krušca.

TOMO: Komadića, komadića... prosjačkog komadića! (Ulazi Petar). Hajde, hajde već, Petre, sam te Bog poslao! Nemoćan sam već s ovim mojim zetom. Otkad je tu, cijelu nam je kuću uzbunio, a sada me već guši nemirom čim ugrabi priliku.

2.

PETAR: Čekaj! Najprije da se pozdravimo. Hvaljen Isus i Marija.

IVAN: Dobar dan velečasni.

PETAR: Sjećam te se još kao višeškolca, s Amen uvijekom si me otpozdravlja.

IVAN: Ako Vas to veseli, mogu i sada.

PETAR: Ima stvari koje ne želim primiti k znanju.

IVAN: Kao na primjer i to, da ste moćni samo u očima onih...

PETAR: Da nisi završio tu rečenicu!... Znaš, kad sam s njim, i u meni se budi borbenost. Vidiš, Tomo, ja se još radujem životu.

IVAN: Ne rekoste tko će od nas dvojice pobijediti.

PETAR: (Sjedajući vadi kutiju i saviju cigaretu) Ja se nadam, da će još imati prilike da te isповijedim.

IVAN: Oh, vjerujem da sam veliki grijesnik. Veseo sam, volim raditi, psujem sve i svakoga što ne valja... Zar se zlo ne smije psovati?

PETAR: Moderni svetac.

TOMO: Svetac socijalizma,

IVAN: A najradije bi me vidjeli kao mučenika. Ne? Naprimjer ovako... (pokaže razapetog) ili možda uza zid?

PETAR: (s ljubavlju) Ludo jedna!

TOMO: Što ćeš, on je oduševljen i kraj briga... Premoran je, a ipak odmoran...

IVAN: Vjerujem i kraj nepregledne gomile nevjernih... (Pokaže na njih).

TOMO: Vidiš, Petre, njihove su fraze ipak uvjerljivije od tvojih.

PETAR: Hja, dragi moj, oduševljenje i gorčinu osladi. I laži čini vjerojatnim.

IVAN: Je li to Vaše dugogodišnje iskustvo?

PETAR: Hajde, reci, vjeruješ ti ovima?

IVAN: Vidite velečasni, vi mi nudite raj, ali nažalost tek poslije smrti...

TOMO: Ne huli Boga!

PETAR: Ama što ga prekidaš!

TOMO: Misliš ti, da će me uvjeriti da je sretan miran i zadovoljan?

PÓZORIŠNE VIJESTI — SZÍNHÁZI HÍREK

U maju o. g. sva pozorlšta NR Slovenije održat će zajednički festival u novoj zgradi Slov. gledališća u Celju. Isto tako održat će pozorišta NR Bosne i Hercegovine koncem ove sezone svoj festival u Sarajevu.

Marta o. g. proslavilo je Jug. dramsko pozorište u Beogradu 5-godišnjicu svog djelovanja. Sva naša centralna štampa toplo je pisala o tom dogadaju ističući zasluge, koje ovo pozorište ima na polju uzdizanja pozorišne umjetnosti.

Jubilej hrvatskog kompozitora Antuna Dobronića. Jedan od najistaknutijih i najplodnijih naših kompozitora u posljednjih četrdesetak godina Antun Dobrović, koji se 2. IV. 1878. rodio u Jelsi na otoku Hvaru, ovog je mjeseca navršio 75 godina života. Komponirao je orkestralna, komorna, vokalna i druga djela sa svih muzičkih područja, među ostalim i 11 opera. Najnovija njegova opera „Pokladna noć“ izvodi se doskora u Operi Narodnog kazališta na Rijeci, a neobična je po tom, što u sva 3 čina nastupa, glumi i pjeva jedan jedini pjevač (bez zbora) uz orkestar. Od njegovih opera izvedene su 4 u Zagrebu, a neke i drugdje i u inozemstvu.

Dvije nove hrvatske opere. Kompozitor Ivo Brkanović, čiji je orkestralni „Preludij“ u januaru izvela Subotička Filharmonija na svom trećem simfonijskom koncertu ove sezone, imao je prošlih godina velik uspjeh sa svojom operom „Evinocij“ u Zagrebu. Sad je dovršio novu operu „Škrinja sv. Simuna“, koju će zagrebačka Opera izvesti naredne sezone. A kompozitor Krsto Odak čija je opera „Dorica pleše“ na medumurske

melodije imala velik uspjeh, komponira sada operu „Zlatarevo zlato“, za koju je prema romanu Augusta Šenoe, najpopularnijem hrvatskom romanu, libreto napisao Vojmil Rabadan.

Nova opera na muziku Ivana Zajca. Prva opera koju je Ivan Zajc još prije svog „Zrinskoga“ komponirao, bila je „Boasijska vještica“. Marko Fotez, koji je kod nas u Subotici režirao „Zrinskoga“, sastavio je na glazbu te opere novi libreto s novom radnjom, pa je ta opera pod novim naslovom „Viteška Ljubav“ 4. IV. ove godine prvi put izvedena u zagrebačkom kazalištu „Komedija“, u kojem se najviše izvode operete. Publika je djelo radi lijepo Zajćeve glazbe sa zanimanjem primila.

A magyar drámai együttes folyó hó 25-én Eszéken vendégszerepel Sinkó Ervin „Elitéltek“ című drámájával. Az eszéki magyarság körében nagy érdeklődéssel várják az előadást.

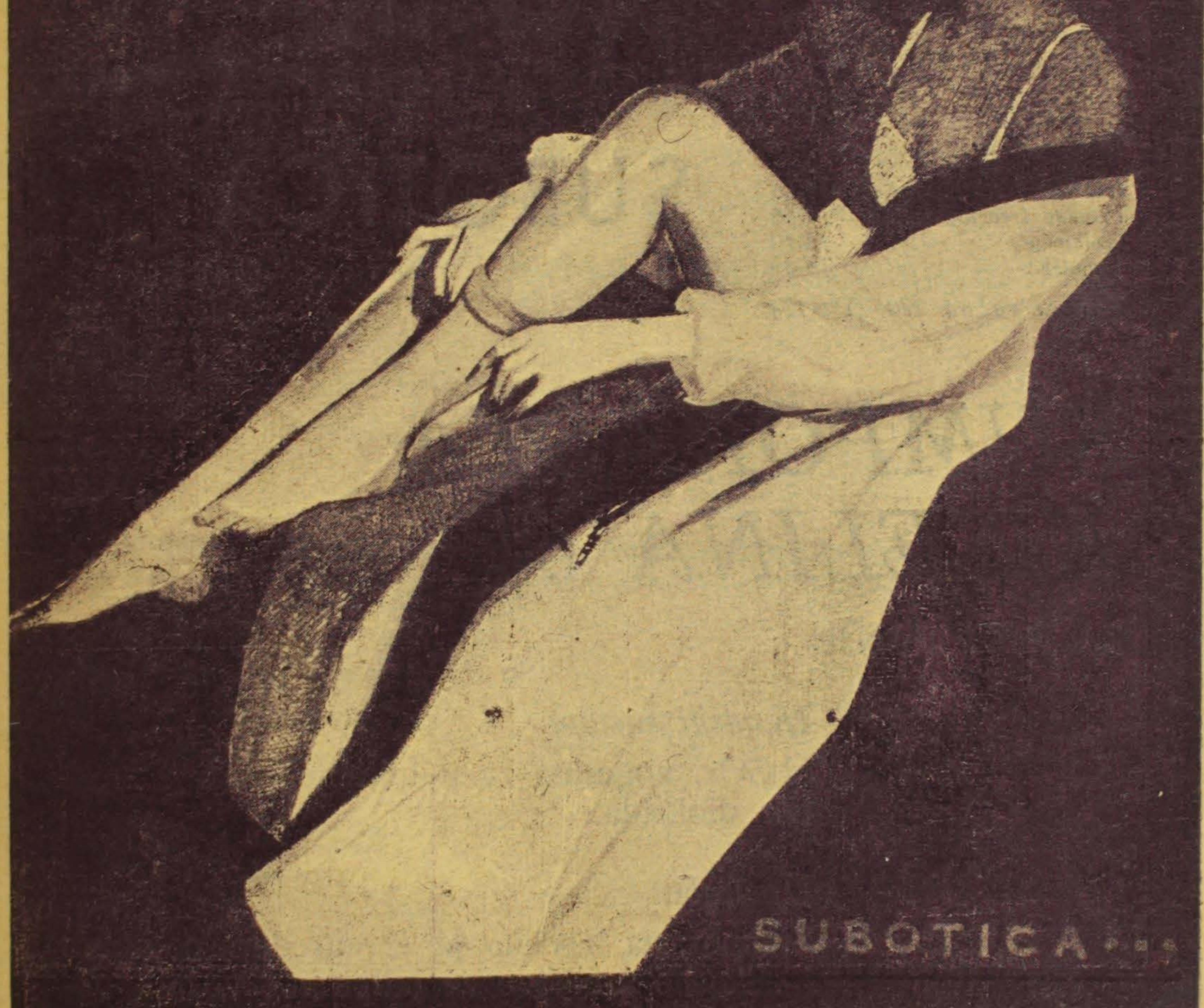
Március 26 és 27-én a magyar együttes két darabbal vendégszerepeit Ujvidéken. 26-án a „Huszonnégy piros rózsa“ 27-én pedig az „Eltéltek“ került bemutatásra. Mindkét előadás telt ház mellett, a telyes siker jegyében zajlott le.

Garay Béla a Népszínház rendezője Kikindán vendégszerepel, ahol Zilahi „Zenebohocok“ című szinművét rendezi.

A Népszínház magyar együttesének tagságába az igazgatóság négy új tagot vett fel.

Az újonnan felvett tagok: D. Tóth Éva, Amrein Piroska, Kiss Sándor és Rizsányi József.

• Mart •

SUBOTICA

Ako želite imati dobre čarape
zahfjevajte kod kupovine
isključivo proizvode
Tvornice čarapa „8 MART“ - Subotica

ZKHN.org.rs

„ZORKA” HEMIJSKA INDUSTRIJA SUBOTICA

Telefoni :

Direktor i sekretariat	14-68
Prodaja i računovodstvo	14-18
Nabavno	13-19
Tehničko.	16-09

Tekući račun 320- „T“- 124

SUMPORASTA KISELINA 6%

ZA PULPIRANJE

Hemiski sastav:

H_2SO_3 , pogodná za pulpiranje, sa 6% sumpor dioksida.

Upotreba:

Sumporasta kiselina je izvanredno pogodno i efikasno sredstvo za pulpiranje voća i povrća, jer je njena upotreba jednostavna, laka i bezopasna, a djelovanje brzo i sigurno.

Cijena:

se podrazumjeva po neto težini, franko utovareno u vagon Subotica Fabrika.

Pretstavništvo: BEOGRAD, Nušićeva 25/III - Telefon 22-895

„Subotički Magazin”

preduzeće za trgovinu tekstilom, galanterijom, konfekcijom, parfimerijom, i obućom snabdjeva potrošače dobro sortiranom proljetnom robom.

Asortiman je dopunjen raznim proljetnim novostima.

Kupujte u naših 14 prodavnica gdje ćete biti kulturno usluženi uz pristupačne cijene.

„ISHRANA”

preduzeće za promet poljoprivrednim proizvodima

SUBOTICA

Telefon: Direktor . . . 17-88
" Komercijalno . 19-24
" Računovodstvo 23-65

Snabdjeva svoje potrošače:
povrćem, voćem,
mlječnim proizvodima,
mlinskim
prerađevinama i. t. d.
po umjerenim cijenama

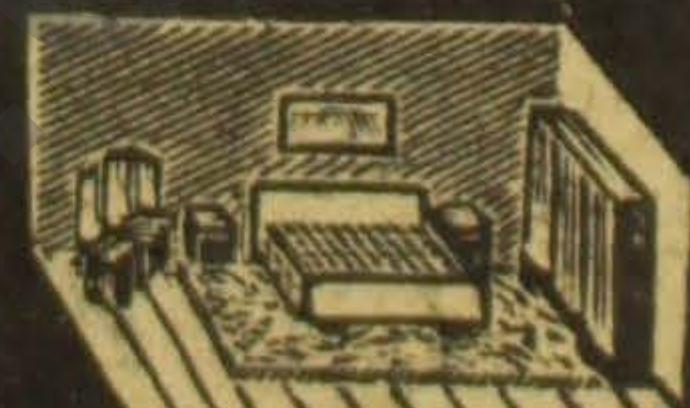
Ukusan, dobar i kvalitetan namještaj

najjeftinije dobit ćete u našoj radnji — Subotica, Dimitrije Tucovića 10 — Telefon: 16-78
Kupljeni namještaj dostavljamo Vam kući besplatno

TVORNICA NAMEŠTAJA

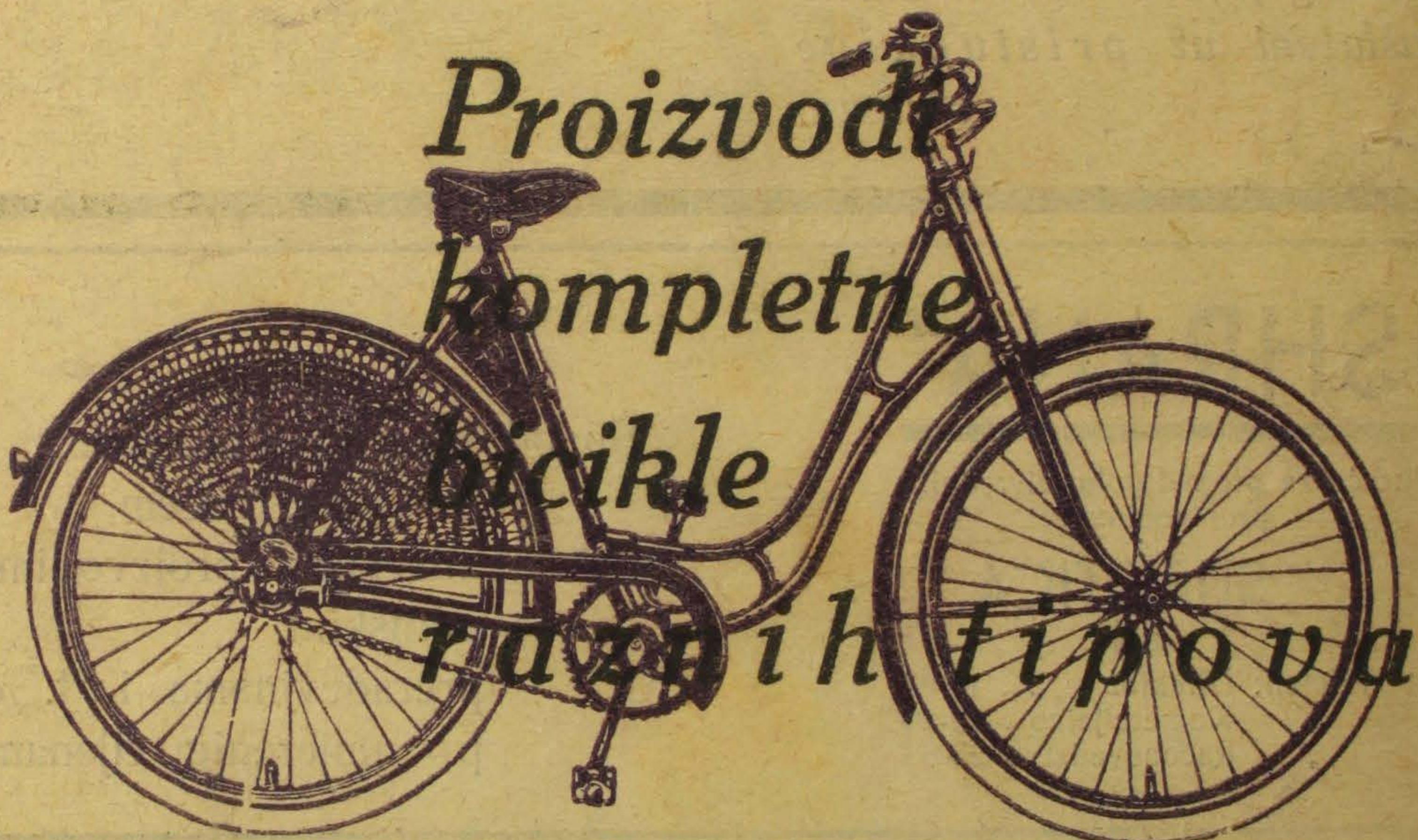
“Budućnost”
SUBOTICA

F B I

FABRIKA
BICIKLA

„PARTIZAN“

Proizvođač

Kompletne

bicikle

raznih tipova

Muške

„PARTIZAN“

„SUPERIOR“

„EXTRA“

„LUXUS“

Ženske

„EXTRA“

„LUXUS“